

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 177.

Syvende Session.

52de Møde.

Mandagen den 11te Febr.

(Fortfat.)

J. Jespersen: Det skulde glæde mig, om den ærede Rigsdagsmand for Mårbo Amts 1ste Valgfreds (Lindberg) havde en anden Erfarings i Henseende til, om der kommer Gnestefillinger i Tavlen, end jeg og vistnok mange Andre; men, selv om han skulde have den Erfarings, at, hvor han er fra, gives der Mere end disse Gnestefillinger, saa maa jeg dog bemærke, at jeg aldrig har seet Andet end netop disse Gnestefillinger. (En Stemme: Halvfillinger!). Ja, ogsaa Halvfillinger, og selv falfte Stillinger. Naar den ærede Rigsdagsmand dernæst siger, at Tavlerne kunne ombæres efter Prædikenen, saa antager jeg, at Andagten ligesaa godt skal vedligeholdes under Sangen som under Prædikenen, og at den derfor ikke heller under Sangen bør forstyrres ved disse Tavlers Ombæren.

Gomard: Naar man lægger Mærke til denne Lovs Titel, hvori der staaer, at det skal være en Lov om fri kirkelig Fattigundersøttelse, saa kan jeg ikke indsee, at man bør bibeholde disse Tavler; thi man kan ikke kalde det en ganske fuldkommen Frihed, naar den Gne, fordi han generer sig ligeoverfor den Anden, griber i Lommen og kaster sin Kobberfilling i Tavlen. Det vil være mange af de ærede Medlemmer her bekendt — jeg tør idetmindste antage det —, at, naar Ens Huusstand skal gaae til Kirke, saa gaae de først til Bageren eller Spekhøveren for at faae byttet en 4 Skilling i Gnestefillinger, for at

de kunde have den mindst mulige Mønt med; men den skal leveres, den maa være der, da man jo siger sig selv: Naar jeg gaaer derhen, kan jeg ikke være bekendt, at jeg Intet har at give i Tavlen. — Det skulde ogsaa være underligt, om der ikke kunde være de Tilfælde, hvor Folk have ladet sig afholde fra at gaae i Kirke, netop fordi de ikke vilde give disse Par Skilling, det troer jeg dog ikke er umuligt. Jeg har f. Ex. hørt fortælle om en Matros, som blev forstrækkelig forbauset ved, at man ogsaa der krævede Smaapenge af ham, saa at han lovede ikke at skulle komme der tiere. Det kan vel være en Anekdote, men, at noget Saadant virkelig kan skee, troer jeg man kan forudsætte, især i de Kirker, hvor der ombæres flere Tavler. Naar man seer sin Nabo give Stillinger, saa maa man jo ogsaa give sine Stillinger med, og det kan derfor ikke kaldes en fri kirkelig Undersøttelse, naar Midlerne tilveiebringes paa en Naade, hvor der virkelig er et Slags Tvang tilstede. Vil man bibeholde disse Gaver, som netop efter Loven forudsættes som aldeles frivillige, saa bør man hensætte Tavlerne, Bøsserne eller hvad man vil kalde dem, ved Kirkens Indgange, og da overlade det til dem, der gaae ind og ud af Kirken at lægge dertil saa Meget eller Lidet, som de ville. Naar det skeer, troer jeg, at der mange Gange vil komme baade Rigsdalere og Mart dertil, istedetfor at der nu kun kommer lutter Gnestefillinger. Det kan jo være Tilfældet, at, naar en meer Bemidlet sidder i samme Stol som en Fattigere, saa skammer hiin sig ved at give Mere, fordi han ikke ved en større Gave vil hovmode sig ligeoverfor den Fattigere, der sidder ved Siden af ham, saa at jeg rigtignok troer, at man bør gribe denne Leilighed til at affkaffe denne Udfik.